

Ráégnék a dollárok a baloldalra

2022 november 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Feri és Klára, ez bizony csúnya volt!

A meggondolatlan szankciós politika következtében az európai társadalmak nagyon nehéz helyzetbe kerültek, a mostanihoz hasonló körülmények pedig a tapasztalatok szerint rendre azt eredményezik, hogy az érintett országokat kormányzó erők meggyengülnek, míg ellenzékük megerősödik.

A válság negatív következményeivel most is számos európai kormánypárt szembesül, így a politikai mérleghinta másik oldala felemelkedik.

E trend alól Magyarország jelenleg kivétel, aminek alapvetően két oka van. Egyrészt a magyar kormány a nehézségek közepette is egyetértési pontokat tudott találni az emberekkel, másrészt a magyar ellenzék a leglényegesebb kérdésekben éppen a választói akarattal áll szemben, miközben menthetetlenül belekeveredik a külföldi befolyásoltág gyanújába.

Ismeretes, hogy a baloldal országgyűlési választási kampányát egy amerikai baloldali körökhöz köthető NGO, az Action for Democracy 1,86 milliárd forintnyi összeggel támogatta. A sajtóban guruló dollárok névvel is illetett hozzájárulás Márki-Zay Péter mozgalmán keresztül segítette az ellenzéki szereplőket, ez az összeg a kampánycöltségeiknek körülbelül 53 százalékát tette ki. A bukott miniszterelnök-jelölt többször aláhúzta azon állítását, amely szerint a pénz a miniszterelnök lejáratását és a nemzeti kormány leváltását szolgálta volna.

Az Action for Democracy vezetősége és tanácsadói kara tele van olyan személyekkel, akik szoros kapcsolatban állnak Soros Györggyel és hálózatával. Ez azért fontos, mert a „civil” szervezet „stratégiai tanácsadás” keretében instruálta a magyar baloldali politikusokat.

Köztudott tény az is, hogy a baloldal választási felkészülésében a gyakorlati kampányfeladatokat a Bajnai Gordon névvel fémjelzett DatAdat cégcsoport látta el. Ez ügyben Márki-Zay egyesülete a DatAdat bécsi tagvállalatával szerződött, amelynek többségi tulajdonosa a szintén amerikai progresszívokhoz köthető Higher Ground Labs. Ennek jelentőségét mutatja, hogy a szervezet, amely alapvetően az amerikai baloldal kampányát segíti techstartupok támogatására jött létre, egyetlen olyan céget tüntet fel portfóliójában, amely uniós tagállamokban működik, ez pedig a DatAdat. Azt, hogy a Higher Ground Labs nem kispályás szereplő, az is egyértelművé teszi, hogy a weblapjukon közzölt adatok szerint 2016 óta összesen ötvenmillió dollárt fektettek baloldali társaságokba. Bajnaiék céghálója kapcsán emellett a hazai sajtó részletesen bemutatta, hogy az operatív stábjuk rogyásig van az egyesült államokbeli Demokrata Párt balszárnyához köthető kampányszakemberekkel, akik közül többen Soros Györgyhez is közel állnak.

A kirakós egyre inkább összeáll, naponta jelennek meg újabb sötét részletek a guruló dollárok ügyével kapcsolatban. Sok mindent nem tudunk még, de a választók percepciója egyre inkább az lehet, hogy az egész befolyásolási ügy mind erősebben bűzlík. Ezt erősítik a DatAdat elleni adóhatósági nyomozás részletei is. Bajnaiék elször azt is tagadták, hogy a NAV házkutatást tartott volna náluk, később azonban kiderült, hogy a hivatal nyomozói kalandos körülmények között, egy eldugott borsodi kisfaluban, a DatAdat könyvelőjének be nem jelentett irodájában leltek rá a cég hivatalos dokumentumaira. A hírek alapján tehát nagyon úgy tűnik, mintha a vállalatnak valami rejtegetnivalója volna, amit a felmerült offshore-szál is csak erősít.

A múlt hét folyamán az is kiderült, hogy Soros György és a baloldali amerikai adminisztráció által is támogatott Globsec nevű szervezet szintén a hazai balliberálisok mellé állt a választási kampány során. Ezt tanulmányok és elemzések formájában tették, amelyekben a kormányoldalt orospártisággal vádolták. Az üzenet egybevág azzal, amit az Action for Democracy tanácsadói is sugalltak Márki-Zayéknak a színpalak mögött. A Globsec szerepe azért sem elhanyagolható, mert vezetőségében egyszerre van jelen a két régi harcostárs, az Action for Democracyt irányító Korányi Dávid és a DatAdat élén álló Bajnai Gordon.

Mára egyértelművé vált, hogy kampányfinanszírozási ügynél többre van szó: egy tágabb értelemben vett külföldi befolyásolási botrány bontakozott ki. Súlyosságát fokozzák azok a hírek, amelyek rámutattak, hogy Korányi Dávid palagázlobbista, aki már 2015-ben, egy szenátusi bizottsági meghallgatáson amelletl érvelt, hogy az Egyesült Államok az általa termelt LNG-vel jelenjen meg az európai piacon. Az Atlantic Council nevű, Soros György támogatását élvező szervezet energetikai vezetjeként arról is beszélt az amerikai törvényhozóknak, hogy az Európai Uniónak szankciókat kellene kivetnie az orosz földgázra.

Tény, hogy az év elején kitört orosz–ukrán háború kezdete óta a magyar kormány – a nemzeti érdekek megfelelően – a Brüsszel által bevezetni kívánt energiaszankciók legeltántoríthatatlanabb kerékkötője. Ahogy tény az is, hogy a Korányi által koordinált külföldi szervezet a konzervatív kormány leváltására törekvő erőket karolta fel, kifizetve kampányszámláik nagy részét.

Önmagában már az is feltűnő, hogy a baloldal olyan kérdésekben megy szembe a kormánypártokkal, amelyek vesztes pozíciót jelölnek ki számára. A választási kampány idején február végétől az orosz–ukrán háború uralta a politikai napirendet. A kormányoldal kezdetektől a béke mielőbbi megteremtésére helyezte a hangsúlyt, ami egyezett a választók túlnyomó többségének akaratával. A baloldal ezzel szemben háborúpárti álláspontot képviselt, és akár arra is kész lett volna, hogy – választási győzelme esetén – magyar katonákat küldjön a konfliktuszónába, függetlenül attól, hogy ez politikailag nem volt kifizetődő. Márki-Zay Péter elismerte, hogy ebben a témában két amerikai balliberális szakértő iránymutatása szerint járt el, akikről később kitudódott, hogy az Action for Democracy tanácsadó testületének tagjai. Később Kunhalmi Ágnes is megerősítette, hogy a háború kérdéskörében az amerikai tanácsadókkal szemben nem volt apelláta.

Hasonló kép rajzolódik ki Brüsszel szankciós politikája kapcsán. A Századvég által közölt adatok szerint az emberek bő kétharmada kedvezőtlenül vélekedik az Oroszországot érintő uniós intézkedésekről, majdnem nyolcvan százalékuk összefüggést lát a korlátozások és a Magyarországot is sújtó infláció között, sőt ennél is többen gondolják úgy, hogy az intézkedések következményeként jövőre jelentős gazdasági visszaeséssel nézünk majd szembe. Mára a baloldalhoz közel álló közvélemény-kutatók sem tudnak olyan kérdést feltenni, amely nyomán el lehetne fedni a magyar emberek brüsszeli szankciókkal kapcsolatos akaratát. Ebben a helyzetben a politikai racionalitás szemszögéből is érthetetlen, hogy az ellenzéki szereplők miért állnak ki a szankciók mellett, mégis ezt teszik.

A baloldal tehát nemcsak a nemzeti érdeket veszi semmibe sorsdöntő ügyekben, hanem kész szembemenni a választók nyilvánvaló akaratával. Ráadásul a háború és a szankciók, illetve az azok által okozott elképesztő árnövekedés húsba vágó jelentőségűek, az emberek személyes és anyagi biztonságát veszélyeztetik, így nyilvánvalóan erősebben hatnak pártpreferenciájukra, mint a mindennapjaikat kevésbé befolyásoló ügyek. Mindez pedig azt a benyomást erősíti, hogy az ellenzéki pártok nem a maguk urai.

A kutatási adatokból az is kirajzolódik, hogy az emberek túlnyomó többsége rossz szemmel néz a külföldi kampánytámogatásokra, miközben láttuk, hogy a guruló dollárok ügye már túljutott a pusztán kampányfinanszírozási kérdésen. A botrány kezd ráégni a baloldalra, és azt véleményt erősíti, hogy az ellenzék alkalmatlan az ország kormányzására.

Zila János - www.demokrata.hu

Ajánló
